

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Conciliis Generalibus Approbatis Ac Reprobatis Breve Compendium.

Longo, Francesco

Romae, 1624

27. Constantiense.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10467

CONSTANTIENSI. 295
deiectus, & Ioannes XXIII. eo
quod occultè fugere conare-
tur, & comprehensus est, & in
carcerem trusus, ac demum
Pontificatu nudatus, vt in seq.
Concilio.

De Concilio Constan- tienti.

Anno 1414. celebra-
tum est Concilium
Cōstantiense, quod
indictum, & conuo-
catum est auctoritate Ioannis
XXIII. id summopere procu-
rante Sigismundo Imperato-
re. Interfuerunt in eo Conci-
lio Cardinales 29. Archiepi-
scopi 47. Episcopi 270. Ab-
bates, & Priores 164. Coactū
est Cōcilium hoc contra schis-
ma trium Pontificum Roma-
norum Ioannis XXIII. Grego-
rij XII. & Benedicti XIII. Sunt

Anno
1414

*Coactum
est hoc Cō-
cilium öv-
tra Schis-
maticos
Papas.*

N 4 in

296 DE CONCILIO

in ea Synodo priuati Pontificatu Ioannes XXIII & Benedictus XIII. Nam sess. 12. extotius Synodi sententia, tum ob fugam. tum ob alia crimina, de quibus accusatus, & conuictus fuerat, & ad concordiam sublato schismate, & unionem in Ecclesia Dei faciendam, 4. Kal. Iun. anno Dom. 1415. est Ioanni XXIII. Pontificatus abrogatus, quæ omnia contra se acta, ipse approbavit, & firmavit, Papalibus se exuens vestimentis prid. Non. Iun. illius anni. Et sess. 27. septimo Kal. August. anno salutis 1417. communi consensu totius Concilij Benedictus XIII. tanquam periurus, pertinax, & schismaticus, & rebellis Ecclesie, priuatus est Pontificatu. At Gregorius XII. sess. 14 anno Dom. 1414. sponte sua se Pontificatu abdicauit per Procuratorem

Ca-

CONSTANTIENSI. 297

Carolus Malatestam Ariminensem eius rei gratia ad Concilium destinatum, Electus est in eo Concilio Pontifex Martinus V. anno Dom. 1417. cuius auctoritate Concilium est postea confirmatum. Condemnatæ etiam hæreses Ioannis Vuiclefi, & Ioannis Hus. In eodem item Concilio combusti sunt igne Ioannes ille Hus, & Hieronymus Pragensis Hæresiarchæ.

Mentiuntur autem huius temporis hæretici, dicentes, in Concilio Constantiensi edictum esse decretum, non esse fidem seruandam hæreticis: unde vehementer reprehendunt huius Concilij Patres, quòd cum Ioannes Hus, & Hieronymus Pragensis sub fide publica ad Concilium venissent, sunt contra fidem publicam capitali sententia damnati. At ex verbis ipsius Concilij, sess. 12.

Martinus V. Papa eligitur, cuius auctoritate Concilium hoc confirmatum est. Damnatus est Viclef. & Hus, atq. Hieronymus de Praga hæretici.

N 3 con-

constat hoc esse falsissimum.

Verba Concilij sic habent :

*Declarat S. Synodus ex saluo
conductu per Imperatorem,
aut alios Principes concesso,
nullum fidei Christiane, aut
iurisdictioni, Ecclesie praeiu-
diciu[m] generari posse, aut de-
bere, quo minus liceat Iudici
Ecclesiastico de huiusmodi per-
sonarum erroribus inquirere,
eosque punire quantum iusti-
tia iuadebit, si suos errores re-
uocare pertinaciter noluerint,
etiamsi de saluo conductu lai-
corum Principum confisi, ad
locum venerint iudicij, alias
non venturi. Nec sic promit-
tentes, cum fecerint, quod in
ipsis est, ex hoc remanere obli-
gatos. sic ibi.*

Hieronymus Pragensis ve-
nit ad Concillium sub publica
fide Imperatoris, non ipsius
Concilij, vt testatur Sanctus
Antoninus, par. 3. tit. 22. cap.

6. §. 3. Nec Concilium dicit,
Imperatorem, vel Principem
Christianum non esse obliga-
tum ad fidem publicam da-
tam hæreticis seruandam: ait
enim, promittentem debere
facere quod in ipso est vt fi-
dem seruet ei, cui ipse dedit.
Ex hoc tamen non obligari Iu-
dicem Ecclesiasticum ad eam
fidem hæretico datam à laico
seruandam.

Alij verò (& fortasse veriùs)
asserunt; ipsum Hieronymum
Pragensem furtim venisse Cō-
stantiam, à nemine protectum
qui tamen deprehensus com-
paruit, perorauit, habitus per-
benignè, liberi abiit, quò vo-
luit, sanatus est, hæresim ein-
rauit: relapsus est, exustus
est.

Sed nec in Hussium animad-
uersum fuisset, nisi homo per-
fidiosus, & pestilens retractus
ex fuga, quam ei Sigismundus

Imperator periculo capitis interdixerat : violatis etiam conditionibus , quas scripto pepigerat cum Cæsare , vim omnem illius diplomatis eneruasset . Fefellit Hussium præcipitata malitia . Iussus enim cum barbaras in sua Bohemia tragedias excitasset , semetipsum sistere Constantiæ , desepxit prærogatiuam Concilij , securitatem petijt à Cæsare . Cæsar obsignauit , Christianus Orbis resignauit , maior Cæsare : redire ad mentem Hæresiarcha noluit , periit . Repetant hæretici suos Annales .

In hoc eodẽ Concilio cum in nonnullis mundi partibus quidã temerariè asserere præsumerent , populum Christianum debere Sacramentum Eucharistiæ sub vtraque specie , panis , & vini suscipere : & non solum sub specie panis , sed

CONSTANTIENSI. 301

fed etiam sub specie vini populum laicum passim communicent: & post cœnam, vel alias non ieiuni communicandum esse pertinaciter assererent contra laudabilem Ecclesiæ consuetudinem rationabiliter approbatam. Hinc est quòd decernitur, vt huiusmodi Sacramentum nec conficiatur post cœnam; nec sumatur à non ieiunis, nisi in casu infirmitatis, aut alterius necessitatis à iure, vel ab Ecclesia concesso, vel admissio.

Et similiter, quòd licet in primitiua Ecclesia Sacramentum hoc reciperetur à fidelibus sub vtraque specie; hæc tamen consuetudo ad euitanda aliqua pericula, & scandala, est rationabiliter introducta, quòd à conficientibus, sub vtraque specie: à laicis verò, tantummodo sub specie panis suscipiatur.

Qui

Sacramentum Eucharistiæ non nisi à ieiunis (excepta necessitate) sumatur.

Probibetur laicis communicatio sub vtraque specie.

Contrariū
asserentes
pertinaci-
ter tan-
quam hæ-
retici
sunt pu-
niendi.

Nulli
in locis
aut in
congrega-
tionibus
sacerdotum
aut aliorum
sacerdotum
aut aliorum
sacerdotum
aut aliorum
sacerdotum

Nulli
in locis
aut in
congrega-
tionibus
sacerdotum
aut aliorum
sacerdotum
aut aliorum
sacerdotum
aut aliorum
sacerdotum

Qui vero dixerint, hanc
conluetudinem, & legem ob-
seruare, esse sacrilegiū aut il-
licitū, censeri debet erroneū:
& pertinaciter asserentes op-
positum præmissorum, tan-
quam hæretici arcendi sunt,
& grauitè puniendi per Dice-
cesanos locorum, aut hæreti-
cæ prauitatis Inquisitores.

Item præcipitur sub pœna
excommunicationis, vt nul-
lus Presbyter communicet
populum sub vtraque specie
panis, & vini.

Animaduertendum est au-
tem id, quod in sess. 4. defini-
tur, nempe *Concilium Gene-
rale habere à Christo imme-
diatam auctoritatem, cui om-
nes obedire tenentur, etiam si
Papalis dignitatis existat.*
Et aliquibus visum est, Mar-
tinum V. in vltima sess. id con-
firmasse, cum omnia confir-
mauit Decreta circa fidem
huius

huius Concilij: hoc autem
 Décretum, aiunt, ad fidem per
 tinere videtur.

Ad quod breuiter dico, Cō-
 cilium hoc non definisse ab-
 solutè, Concilia Generalia
 habere à Christo potestatem
 supra Papam, sed tantum in
 casu, idest tempore Schisma-
 tis, quando nescitur quis sit
 verus Papa: nam dubius Pa-
 pa, habetur pro non Papa:
 & proinde habere super il-
 lum potestatem, non est ha-
 bere potestatem in Papam.
 Ita Turrecremata, Campe-
 gius, & Sanderus.

Quòd verò Concilium non
 sit supra Papam, vide in no-
 stra Summa Conciliorum, in
 Prælud. quinto, vbi latè hoc
 demonstramus: hic verò bre-
 uiter dico, falsissimum hoc es-
 se ex Conciliis ipsis: nam Con-
 cilium Sueslanum non est au-
 sum in Marcellinum Pontifi-
 cem,

*Conciliū
 tempore
 Schismatis
 est supra
 Papam.*

*Conc. non
 est supra
 verum Pa-
 pam ex-
 tra tem-
 pus schis-
 matis.*

cem, qui ex timore thus idolis adoleuerat, ac postea Martyr gloriosus extitit, sententiam dicere, sed illis verbis usum esse: *Tuo te ore, non nostro iudicio iudica: nam prima Sedes à nemine iudicatur.* Si ergo Pontifex à nemine iudicatur, igitur nec à Concilio poterit iudicari. Et in Concilio Lateran. III. & habetur in cap. licet. ext. de elect. sic habetur: *In Romana Ecclesia aliquid speciale constituitur, quia non poterit ad superiorem haberi recursus.* Patres etiam Concilii Romani sub Siluestro, can. ult. sic statuunt. *Nemo iudicabit primam Sedem.* Idem colligitur ex Concilio Chalcedonen si sub Leone sect. 3. in quo Dioscorus Patriarcha Constantinopolitanus cum tota Ephesina Synodo II. damnatur: cum ob alias causas, tum potissi-

Concilio-
rum testi-
monia qd
Papa fit
supra Cō-
cilium.

potissimum, quia Summum Pontificem damnare ausus fuerat. Hoc ipsum habetur ex altero Concilio Romano sub Adriano II. cuius verba refert VIII. Synodus. Act. 7. hoc modo: *Romanorum Pontificum Sedem de omnium Ecclesiarum Presulibus iudicasse legimus; de ea vero quemquam iudicasse non legimus.* Id ipsum fatetur Lateranense Concilium ultimum sub Leone X. sess. XI. ubi proposita decreta à Constantiensi, ac Basileensi Concilio edita reprobant: *Solum, inquit, Romanum Pontificem tanquam super omnia Concilia auctoritatem habentem, Conciliorum faciendorum, transferendorum, ac dissoluendorum, plenus, ac potestatem habens, ne dum ex Sacra scriptura testimonio, dictis Sanctorum Patrum, ac aliorum Romanorum*
 Pon-

Papa pōt
 congregare
 et congregata dissol-
 uere Con-
 cilia.

*Pontificum, sed & propria
eorundem Conciliorum con-
fessione manifestè constat.*

Tandem Concilium Florenti-
num sub Eugenio IV. sess. 7.
hoc ipsum disertè ab vniuer-
sis tenendum statuit, priorum
Conciliorum decreta reno-
uat, & oppositam sententiam
velut temerariam, ac erro-
neam explodit.

*Pontificū
testimonia
quod Pa-
pa sit su-
pra Cōcil.*

Accedunt Pontificum te-
stimonia, quæ idem confir-
mant. Leo Magnus epist. 84.
ad Anastasium Imp. Gelasius
epist. ad Episcopos Dardaniæ
habet hæc verba. *Cuncta per
mundum nouit Ecclesia, quod
Sacrosancta Romana Sedes
fas habeat de omnibus iudicā-
di, nec cuiquā liceat de eius iu-
dicare iudicio.* Nicolaus I. eā-
dem semper fuisse Ecclesiæ
sententiam tradit epistola ad
Michaelem. Idem confirmat
S. Gregorius lib. 9. epist. 38.

Pascha-

CONSTANTIENSI. 307

Paschalis, vt habetur in cap. significasti. extr. de elect. Innoc. III. serm. 2. de consecr. Pontificis, ac plerique alij Patres: qui omnes concludunt, in Concilio statutum non inueniri, quasi Romanæ Ecclesiæ legem Concilia vlla præfixerint: cum omnia Concilia per Romanæ Ecclesiæ auctoritatem & robur acceperint, & in eorum statutis, Romani Pontificis patenter excipiantur auctoritas.

Constantiensis igitur Synodus non definit simpliciter, Concilium esse supra Papam, sed eam conditionem apponit, *si Schisma Ecclesiã perturbet*: nam vt supra dicebamus, Schismate regnante, cū ignoratur quis sit verus Papa, ignoratus Papa, pro non Papa habendus est: quapropter Generale Concilium potest tunc in dubios Pontifices senten-

Constantiense decretum declaratur.

308 DE CONCILIO

sententiam ferre, ac vno amoto, alterum verum, & legitimum Pontificem declarare. Hoc pacto Papalis dignitas, dubia, scilicet, ac ignorata, Concilij auctoritati subiicitur: quemadmodum id quoque de Scriptura sentimus, quae quamdiu dubiae auctoritatis est, & nū diuina sit ignoratur, Ecclesiae iudicio submittitur, cuius sententia certa iudicari debet. Porro tunc quidem credendum est, Concilio in hoc iudicio faciendo, & ferendo, Dei potestatem adesse, licet ea extraordinaria sit: neque facile ex Scripturis haberi possit, nisi ex consensu Ecclesiae: sicut fit cum sede vacante, Sacrum Cardinalium Collegium aliquid circa Ecclesiae administrationem decernit: tunc enim Apostolica Sedes Pontifice vacare censetur, cum dubium Pontificem habet,

CONSTANTIENSI. 309
habet, ac verum ignorat. Hæc
creditur fuisse Constantiensis
Concilij definitio, quæ ex il-
lius verbis colligitur, cū ait:
*Cui quilibet cuiuscunque
status, aut dignitatis, etiam
si Papalis existat, obedire te-
netur in his, quæ pertinent
ad fidem, & dicti Schismatis
extirpationem.* Vide de hac
re, Bellarm. lib. 2. de Concil.
cap. 19. Sander, de visibili Mo-
narchia lib. 7. Turrecr. lib. 2.
cap. 104. Hanc eandem sen-
tentiam, quòd Concilium non
sit supra Papam docet S. Bon.
in 4. dist. 19. dub. 4. S. Anto-
nin. 3. par. Summa. tit. 23 cap.
5. & tit. 24. cap. 2. Palud cum
Caiet. in Quodlib. de Papa.
lib. 3. cap. 98. & seq. Et de
Iuristis; Vltaricus in Summa.
lib. 6. tract. 3. cap. 15. & 17.
Imola in Clement. Ne Roma-
ni. de elect. col. 17. & Panor-
mit. in cap. graue de præben.

quam

quamuis alibi aliter teneat.
 Item Innoc. in cap. ex parte
 de verbor. signific. Jo. Andreas
 & Cardinalis, & Hostiensis,
 & Archidiaconus, et Alexan-
 drinus ibid. & in cap. si Papa
 dist. 40. & Glos. in cap. si quis
 pecunia. dist. 79. Item Jacoba-
 cius lib. 9. art. 12. Silvester.
 verbo, Papa. 4. q. 15. & ver-
 bo, Concilium. q. 3. & alij in-
 numeri.

Excom-
 municati,
 qui vitan-
 di ex Con-
 cilio Con-
 stant.

Sciendum est pariter, quod
 ex hoc Concilio auctoritate
 Martini Papæ circumfertur,
 & communiter probatur con-
 stitutio quedam pro euitan-
 dis excommunicatis, sub his
 verbis; Ad euitandum scan-
 dala, & multa pericula, quæ
 cōscientijs timoratis cōtingere
 possunt; Christi fidelibus, te-
 nore presentium, misericordi-
 ter indulgemus, quod nemo
 deinceps à communione, ali-
 cuius Sacramentorum admi-
 nistra.

nistracione, vel receptione,
 aut alijs quibuscumque diui-
 nis, vel extra, prætextu cu-
 iuscumque sententiæ, aut cen-
 suræ Ecclesiasticæ à iure, vel
 ab homine generaliter promul-
 gata teneatur abstinere, vel
 aliquem vitare, aut interdictū
 Ecclesiasticum obseruare, nisi
 sententiæ, aut censura huius-
 modi fuerit in, vel contra per-
 sonam, Collegium, Vniuersi-
 tatē, Ecclesiam, vel locum cer-
 tum, aut certam à iudice pu-
 blicata, vel denunciata specia-
 liter, vel expresse: constitu-
 tionibus Apostolicis, & alijs
 in contrarium facientibus, nō
 obstantibus quibuscumque.
 Saluo si quem pro sacrilega
 manus iniectioe in Cleri-
 cum sententiam latam à Cano-
 ne, adeo notoriè constiterit
 incurrisse, quod factum non
 possit aliqua tergiversatione
 celari, nec aliquo suffragio ex-
 cusa.

312 DE CONCILIO

cusari: nam à commanione illius, licet denunciatus non fuerit, volumus abstineri, iux-

Constitutio hæc non reperitur in Actis Concilij, probata est tamen ex usu Ecclesie, & communi DD. sententia.

ta canonicas sanctiones. Ita fertur statutum fuisse in hoc Concilio, quamuis inter ipsius Acta, talem Constitutionem, & si attentè, & accuratè conquieserim, non repererim, prout re vera non constat, sicut & alij ante nos testantur. Eam tamen referunt omnes communiter, eaque usu Ecclesie est recepta, atque omninò consuetudine approbata, ut scilicet, nullus alius excommunicatus vitandus sit, nec vitare teneamus, nisi illum, qui nominatim excommunicatus fuerit, & a iudice publicatus, vel denunciatus: & præterea notorius Clerici percussor, ita quòd factum nulla possit tergiversatione celari aut vllò suffragio excusari: non verò alius quicumque, etiam notorius

rius

BASILEENSI. 313
rius omnino excommunicatus, ante eius publicationem, siue denunciationem,

De Concilio Basileensi.

Nno 1431. celebratum est Concilium generale Basileense, primò quidem à Martino V. indictum Papie: sed ob pestem ibi sequentem, Senas translatum, & ibi inchoatum: deinde tandem Basileæ continuatum, Præsidente Cardinali Iuliano Cæsarino, quem Legatum maxima cum auctoritate Martinus V. miserat. Sed eo defuncto, successor eius Eugenius IV. Concilium ipsum à suo prædecessore indictum, sua auctoritate approbavit, & ut inchoaretur à Legato Iuliano Cæsarino, voluit.

Anno
1431

Causa
dissolutionis
Concilij